

Loll arvanud, et juu tõeste tuleb hārja
 osta, sõnnud hārja mändra külge sinni, ja
 küsinud: „Mistal finna raha maksab?“ „Küiks“
 kostnud mänd. „Kas aasta pärast?“ küsinud
 loll. „Küiks-küiks-küiks“ kostnud mänd. „Mis
 sinu nimi on?“ küsinud loll. „Küiks“ kostnud
 mänd. „See nüüd on kaubad valmis, ja fina
 ole käemee selle peale, et küiks sulle aasta
 pärast hārja raha maksab,“ ütelnud loll
 ette mändant kõnnule kes seal lagi jäänud, kui
 küiks ei maksu juu pead fina maksma.

Tuui ta kodu tulnud, küsinud tüsed wenna,
 „Kas sinu hārja ära ostis?“ „Küiks ostis ära“,
 kostnud loll. Tuui palju fina raha järele
 küsinud tüsed. „Ei jaa midagi, jäi walgut“
 kostnud loll. „Mistal ta lubas?“ maksma? kü-
 sinud wenna. „Aasta pärast“ kostnud loll.
 „Ole finel küe must kaa?“ küsinud wenna.
 „Küiks mändant mänd oli käemee“ kostnud loll.

Nüüd jäänud tüsed aru, et loll hārja musta
 ole jätanud, ja läinud musta waatama, aga
 tuunt ole selle aja juu hārja ära müüdnud.

Aasta pärast loll läinud hārja raha saama,
 aga küiks ei ole enam olnud seal, see oli kadunud.
 „Mis nüüd teha!“ küel küsinud loll musta puudelt,
 küks, küiks läinud, aga küegi ei ole wastanud.
 ju wihastanud loll ni: et ta teiba wõtnud
 ja puud rookima hakkanud, wiimaks annud
 tema selle kõnnule ka wõpsu, kes küemee
 olnud, nüüd küinud kukerpulli maha ja
 raha pot tulnud juuri wade alt nähtawale.
 Raha potti mähes küündud loll: „Waata nüüd!“

Küiks oli õige mee, täks ise ära ja andis raha
 sinu kätte, aga fina ole kelm ei maksanud
 raha minu kätte. Nüüd wõtnud loll raha
 potti ja läinud sellega kodu.

Thomas Asper. Risti kihelkonnast.